

Kincsem

II. RÉSZ

1. szín

Egy bécsi kávéház terasza, Másik oldalon a Stefánia Hotel egy hálószobája

BLASKOVICH: Mi ez?

HESP: Kávé, uram. Önnek rendeltem. Engedelmével.

BLASKOVICH: Ez? Ez nekik kávé?

HESP: Baumholz figyelmeztetett, hogy ön nem fogja eléggé törökösnek tartani.

BLASKOVICH: Maga bezzeg teázik. És mi az, hogy törökös? És ki az a Baumholz?

HESP: A detektív, akit önért voltam kénytelen küldeni.

BLASKOVICH: Ilyenkor.

HESP: Nyomós okkal. Feltételezheti...

BLASKOVICH: Mit? Mit feltételezhetek?

HESP: Hogy nem rángattatom ki az ágyból hiába, Mr. Blaskovich.

BLASKOVICH: Pfúj! Mi az, hogy nem törökös?

HESP: Merthogy innen, Bécs alól visszaverték őket. Azt mondta Baumholz. Az osztrák kávé ilyen.

BLASKOVICH: *(távcsövezik)* Mi a nyavalyát kell látnom ezen?

HESP: A Hotel Stefánia hátsó bejáratát, amihez Baltazzi rövidesen odaérkezni fog.

BLASKOVICH: És ott mit fog csinálni?

HESP: Besiet rajta. Baumholz előjelzése szerint.

BLASKOVICH: És mi hajnalok hajnalán arra várunk itten. Ezért a méregdrága detektív.

HESP: Nem ezért.

BLASKOVICH: Hanem?

HESP: Hanem mert röviddel azután... Itt jön Baltazzi!

BLASKOVICH: Na és?

HESP: Bemegy. Megfigyeli? Bemegy.

BLASKOVICH: Aztán majd kijön. Na és?

HESP: Igen. De nem ő. Nem ő fog kijönni.

Stefánia Hotel, luxusszoba

Baltazzi az ágynál, a zsoké magára kapja padlón szétszórt ruháját

BALTAZZI: Jó reggelt!

MARGIT: Most ön féltékeny?

BALTAZZI: Határozottan.

MARGIT: Párbajozni fog?

BALTAZZI: Egy zsokéval?
MADDEN: Kompromittálni akar a lósportban, Baltazzi?
BALTAZZI: Láta valaki, hogy a szobámba osont?
MARGIT: Hogyhogy ilyen gyorsan visszatért, Aristi?
MADDEN: Gyanítom, közös terv szerint.
MARGIT: Azt hiszi, le tud rántani a proletár szemléletére? Én csak megkívántam a maga acélos testét, Madden. Semmi több.
BALTAZZI: Ha most leül ide, senki sem tudja meg, hogy szóba állt velem. Becsületszavamra. Még Hesp sem.
MADDEN: Tőle én nem félek. Féljen ő. *(leül)*
BALTAZZI: Madden! Maga Hesp instrukciói szerint győzött Kincsemmel 29-ből 29-szer, vagy úri szeszélye szerint?
MADDEN: Saját tetszésem szerint.
BALTAZZI: Márpedig Prince a tegnapi Derbyn Kincsemet megszorongatva lett második.
MARGIT: Az is a maga úri szeszélye szerint történt? Azt ne mondja, Madden.
MADDEN: Gondoltam, közel engedem. Vagy önök ezt az én felajánlásomnak vették? Jó, elismerem, Prince nem rossz.
BALTAZZI: És mit szól ahhoz, hogy a ló 70 százalékban számít, a zsoké 30?
MADDEN: Pont fordítva van. Feltéve, ha a zsoké én vagyok.
BALTAZZI: Még a nagy Kincsem esetében is?
MADDEN: Ó nem ismer más zsokét. Kincsemből én csináltam nagyot.
BALTAZZI: Hírlik, hogy ő a legnagyobb. Négy árajánlatot tettem már Blaskovichnak.
MADDEN: A legnagyobb én vagyok.
BALTAZZI: Melyiket lovagolná az én 60 telivérem közül?
MADDEN: Akire én felcserélném Kincsemet?
MARGIT: Van olyan?
MADDEN: Van. Egyetlen egy.
MARGIT: Mén, ugye?
BALTAZZI: És fekete.
MADDEN: Igen.
MARGIT: Fekete, mint a halál.
BALTAZZI: Mint Kincsem halála. Köszönöm, grófnő Mondjam a nevet, Madden?
MADDEN: Egyszerre. Leszek én a starter.
MINDHÁRMAN: Prince Giles the First.

Bécsi kávéház terasza ismét

HESP: Uram! Uram! Baumholz jelentése szerint a pár még szürkület előtt lépett be a hotelbe.
BLASKOVICH: Tudom. Maga csak azért tart velem, mert Kincsem véletlen épp hozám született le.
HESP: A turfban nincsen véletlen. S ha van, azt igazság szerint csalásnak hívják. Ön ki lett jelölve, Mr. Blaskovich. Az ön dolga, hogy megfejtse, miért.
BLASKOVICH: AZON vagyok, Robert, és ezért kezdem magamat nem érteni.

HESP: Feltételezem, a szóban forgó hölgy miatt. Ómiatta lett a véleménye annyira... szerteágazó.

BLASKOVICH: Ágyába rángatni egy zsokét...

HESP: Az ügynek ez a része nem a trénerre tartozik, ezért megkérem...

BLASKOVICH: Jelentkezik. Ez a nő egyre csak jelentkezik, és lefogadom, most is csak azért tette szét a lábát...

HESP: Nem kívánnám magába fojtani a szót...

BLASKOVICH: Igaza van. Kincsem tulajdonosának dolga csakis Kincsem lehet. Köszönöm. Beszéljünk a versenyről. Most együtt kell döntenünk.

HESP: Tehát, Mr. Blaskovich! Ön indítja Goodwoodban őt.

BLASKOVICH: Úgy van, Mr. Hesp.

HESP: Ki fogja Kincsemet Goodwoodban és azontúl lovagolni? Wainwrite? Vagy legyen James?

BLASKOVICH: Kincsemnek édes mindegy, ki lovagolja. Miként Margitnak. Ha elgondolom és látom magam előtt, ahogy azok ketten...

HESP: Uram! Melyikünk fog Maddennek felmondani?

BLASKOVICH: Én! Én akarok!

HESP: Tudna Kincsemre összpontosítani?

BLASKOVICH: Megvan!

HESP: Wainwrite?

BLASKOVICH: Megvan!

HESP: James?

BLASKOVICH: Kincsem miatt dobta magát oda neki. A testét. Barom zsokéja. És ez még azt hiszi, hogy a grófnő érte rajong.

HESP: Madden! Mr. Madden! Erre!

BLASKOVICH: Rúgja ki maga. Én egy szót se szólok.

HESP: Ez lesz a helyes módja, uram.

MADDEN: *(bejön)* Kapóra jöttek, uraim, sürgős közölnivalóm akadt.

HESP: Nekünk is, Mr. Madden. Ugye, Mr. Blaskovich?

Blaskovich bólint

MADDEN: Amint látják, épp a hotelből jövök, ahol bizonyos személyek oly szívhez szólóan csábítottak a Baltazzi istállóhoz, hogy...

HESP: Nem tudott ellenállni.

MADDEN: Egyébiránt észrevettem, hogy önök detektívvel figyeltetik útvonalaimat, ezért nyilván tudomást szereztek éjszakai hollétemről. *(Blaskovich-hoz)* És ugyanúgy kívül lételemről. Nemde?

HESP: *(beavatkozva)* Hogy Baltazzival tárgyal. És ez nekünk bőven elegendő, sőt az ön szavaival élve, kapóra jött.

MADDEN: És jelen volt még valaki.

HESP: Minket budoártítkok nem érintenek, csakis a turf, Mr. Madden.

MADDEN: Magam is így vagyok ezzel. Így hát be kell jelentsem: Kincsem helyett a Goodwoodi Derbyn Prince Giles the First-öt fogom lovagolni.

HESP: Baltazzi színekben.

MADDEN: Egy grófnő színeiben. Mivel Prince-et Mr. Baltazzi Zichy Margit grófnőnek ajándékozta. És a hölgy engem imént a hotelben abban a megtiszteltetésben részesített...

BLASKOVICH: Ki van rúgva, Madden!

MADDEN: Én mondok fel. Találkozunk a pályán.

HESP: Goodwoodban.

MADDEN: Úgy van. Ott én Prince-szel tetszés szerint fogom elérni a célt. Miként ma éjszaka szépséges tulajdonosánál. *(meglátja, hogy Margit jön)* Könnyedén, mondhatnám: kenterben.

HESP: Na, jöjjön, Madden. Intézzük el a formaságokat.

MARGIT: Nem hiszi el. Nem hiszi el.

BLASKOVICH: Merészel szemem elé kerülni. Én már régóta megvetem.

MARGIT: Magáé minden gondolatom. Nem hiszi?

BLASKOVICH: Ellenségek vagyunk.

MARGIT: Maga vak. Minden jót én tettem magával.

BLASKOVICH: Még istállófiúmmal is kikezdett.

MARGIT: Kincsem istállófiújával. És tenyésztőkönyvet is hamisítottam.

BLASKOVICH: Mert minden tette hamis.

MARGIT: Mert Kincsem így született meg jóvoltomból. Magának.

BLASKOVICH: Baltazzi metresze lett.

MARGIT: Hogy méltatlan férjtől szabaduljak.

BLASKOVICH: Mivel méltatlan férjet választott.

MARGIT: Mert maga gátversenyen elbukott.

BLASKOVICH: Tudta előre, hogy veszíteni fogok?

MARGIT: Nem. De ezáltal Waternimph egy Kincsemnek anyja lett. Magát arra rá kellett vezetni, Erneszt. Makacs fejével sosem hitt nekem. Hogy angyalaként sorsát irányítom. Lássá már be! És hogy van kicsi szeretője? Karolina. Hallom, palotát épített Kincsem győzelmi pénzeiből neki. Abban várja a hölgyecske magát viszsza. Mit éreztem, amikor értesültem erről, ne kérdje. Hogy mindenét öneki adja. Irántam hálátlanul.

BLASKOVICH: Hálásnak kell lennem? Hogy zsokémmal hált? Hogy vele Prince-t indítsa ellenem?

MARGIT: Fájdalmas, hogy ennyire nem ért a versenyekhez.

BLASKOVICH: Maga nem engem akar legyőzni, hanem Kincsemet!

MARGIT: Kincsemet senki sem győzheti le. És azt én, Zichy Margit, az összes tenyésztőnél inkább tudom. Goodwoodban Prince Maddennel a hátán verve lesz.

BLASKOVICH: De akkor miért bujálkodott Maddennel?

MARGIT: Hogy mire kellett Madden? Hogy Prince végre híres legyen.

BLASKOVICH: De abban nekem mi a jó, hogy kegyed lova, Baltazzi szerelmi ajándéka, Price híres lesz?

MARGIT: Most én őt Baltazzi istállójából kiszabadítottam és most magához, a Blaskovich ménésbe vezetem, hogy fedeztessen vele.

BLASKOVICH: Várjunk csak, várjunk...

MARGIT: Igen, egy-két évet még. És akkor a kiöregedett Kincsemnek Prince-től való csikói, Erneszt, a kettőnk tulajdonai lesznek. Vagyis a magáé. De énvelem

együtt. Nem érti! Nem ért engem! Hogy maga nélkülem senki, velem minden lehetne, és maga nélkül én meg nem értett vagyok. *(el)*

II/2. szín

Kikötő Boulogne-ban

FRANZL: Milyen volt a tenger? Hölgym! Hát nem gyönyörű? Csodálja csak meg búcsúzóul. Úgy hívják, La Manche. Már a neve is szép. És ott. A túlparton ott hagytuk Dover szikláit. Itt vonatra szállunk, de francia vagon lesz, táviratilag megrendelt derékaljjal. Úgy tudom, az állomáson várják kegyedet. És ujjongó tömeg. Ha idefárad, itten tágasabb a panoráma. Jöjjék, dárling. *(csalogató hangokat ballat)* Vár minket Párizs. *(másik irányba néz)* És íme! Engedje meg bemutatnom a titkár urat.

TITKÁR: George Johnston, hölgym. Kényelmes vagon biztosítottam neki. Nyugodt?

FRANZL: Mint mindig.

TITKÁR: A palló kissé meredeknek tűnik nekem, bár...

FRANZL: Meglátja, flegmán fölme gyünk azon. Jöjjék hát, kisasszonykám!

TITKÁR: Nem kéne vezetősárra fogni?

FRANZL: Nem szokásunk az nekünk. Vakon követ engem, tudniillik.

TITKÁR: Szokatlan neki a mi sós levegőnk, nemde?

FRANZL: Nekünk semmi sem szokatlan.

TITKÁR: Úgy tűnik.

FRANZL: Meglehet, tengerész volt előző életében. Vagy inkább királynő. Tengeri birodalomé. Mint angliai Erzsébet.

TITKÁR: Akkor hát?

FRANZL: Jöjjön dárling!

TITKÁR: Nem kedvel engem? Vagy zavarja a jelenlétem? Mire véli?

FRANZL: Nem is tudom. Másik titkárt igényelne?

TITKÁR: Már megbocsát, de nevetséges. Ez most mi? Lefeküdt?

FRANZL: Lenne szíves felállni?

TITKÁR: Nem valami együttműködő. Felállítsam én?

FRANZL: Meg ne érintse! Jöjjön, drágám. Szomjas? Lehetetlen. Példátlan.

TITKÁR: Nedvdús répa várja az állomáson. Közölje vele.

FRANZL: Nem ott lehet a baj.

TITKÁR: Hanem?

FRANZL: Nem tudom

TITKÁR: Goodwoodban szédületes győzelmet aratott. Belefáradt.

FRANZL: Ó nem. Semmibe. *(ki)*

Bejön Blaskovich, Festetics, Maggie és Hesp

BLASKOVICH: Mi van már Franzl? Mért nem mozdul? Mit csináltál vele? Mit adott neki?

FRANZL: Szabályok szerint. Ernyeszt úr, esküszöm. Látja, hogy nyugodt.

HESP: Igen, de...

TITKÁR: Hát hogy itt elfekszik!
MAGGIE: Abban nincs különös.
HESP: Tanácstalan vagyok. Uram.
MAGGIE: Itt akar maradni.
FESTETICS: Boulogne-ban? Mikor Párizsban várják tömegek.
TITKÁR: Nógassa meg már valaki!
HESP: Megtiltom.
FESTETICS: Joga van erre?
BLASKOVICH: Ó a tréner. Megmondtam volt, ne jöjjünk ilyen messzire.
FESTETICS: Beadtak neki valamit.
FRANZL: Nem mozdultam mellőle.
TITKÁR: Uraim! Ha nem állítjuk fel közös erővel... Átkozott lova! Hát a pálca? Használjanak, uraim, pálcát!
BLASKOVICH: Hogy beszél vele? Megtiltom!
TITKÁR: Ez esetben közlöm, indulhat nélkülünk a vonat.
FESTETICS: Várjon! Kincsemről van szó, akit várnak a párizsi versenyen.
TITKÁR: Sajnálom. (*elmegey*)
FESTETICS: Várjon! (*ki*)
MAGGIE: (*be*) Cic! Cic!
MIND: Cic! Cic!
BLASKOVICH: Franzl!
FESTETICS: Mi ez?
MAGGIE: A macskája? Hol van a macskája?
FESTETICS: Milyen macska?
HESP: Kincsemé. A barátja.
MAGGIE: Gróf úr, nem olvas újságot? Minden telivérnek van egy prémes barátja.
FESTETICS: Az enyéimnek nincsen.
BLASKOVICH: Akkor indítsd azokat Párizsban. Nos, Franzl?
FRANZL: Mikor hajóról szálltunk, még megvolt. És szokás szerint követett minket idáig.
BLASKOVICH: Elszökött. Franzl! Elszökött?
MAGGIE: Visszajön. Várjuk be itt, s megyünk a holnapi vonattal.
BLASKOVICH: Jó! (*székpakolás*)
FESTETICS: Rendeljünk el kutatást a kikötőben. Addig nem hagyhatjuk el Boulogne-t, míg nincs meg a macskája.
FRANZL: A hasalján és az alsó ajkán hófehér szőrzetű.
FESTETICS: Hirdessék ki, a becsületes megtaláló 500 forint jutalomban részesül.
HESP: És egy ezüst szivartárca.
FESTETICS: Gróf Festetics felajánlása.
HESP: És a tréneré.
MAGGIE: Intézkedem. (*el, zene*)

II/3. szín

Kikötő ugyanott

Leszállt az éjszaka, nyugágyakban ülnek

HESP: Gin, uram.

BLASKOVICH: Én nem bánám. Otthon vár az én Karolinám. Párizsban meg a grófnő. Szeretett maga már kettőt, Robert?

HESP: Kincsem gazdája csak egyet szerethet.

BLASKOVICH: És a tréner? Beszéljen már! Követelem, mint Kincsem tenyésztője.

HESP: Nem tartozik feladataim közé az ebbéli vélemény, Mr. Blaskovich.

BLASKOVICH: Volt maga már szerelmes?

Hesp ásít

BLASKOVICH: Álmos?

HESP: Nem, uram. Csak az izgalomtól.

BLASKOVICH: Viszonozza őszinteségét a tulajdonosnak. Na?

HESP: Nem kérheti ezt. Első látásra. Mindenre esküszöm. Micsoda szavak. Mikor először megláttam, jött elém egyévesen. Azonnal láttam, ki ő. Tudom, ön nem volt így vele. De én igen. És azóta is. És mondok még valamit. Örökké, uram. Jaj!

FRANZL: *(be)* Na! Feküdjön! Pihenjen csak! Mr. Hesp! Én sejtem, mi jár az ő fejében.

HESP: Semmi.

FRANZL: Szerintem a macskájára gondol.

HESP: Még arra sem.

FRANZL: Hát nem a macska miatt várunk itt?

MAGGIE: Nem.

FRANZL: Hanem? Miért?

HESP: Ki tudja?

MAGGIE: Én.

HESP: Mondd, Maggie, ha tudod. Miért? Mi baja lehet neki?

MAGGIE: Semmi. Jól van. Mindig, de most azon felül is teljesen elégedett.

FRANZL: Életében nem volt beteg. Sosem sérült.

FESTETICS: Idegi bántalom?

MAGGIE: Ugyan! Ők legalább egyszer életükben meg szoktak állni. Ő most várni akar. Leállni. Ott volt a nagy Derbyn. És győzött.

FRANZL: Elfáradt?

MAGGIE: Ő soha.

FRANZL: Szerintem a macskája a közelben lehet, és ő tudja ezt.

MAGGIE: A macska csak ürügy neki.

FRANZL: Azt tetszik mondani, ő küldte el? A macskát? Hogy álldogálhasson egy kicsit?

MAGGIE: Látom, Franzl, kezdi érteni a dolgot.

FRANZL: De hát mit szeret ő itt?

MAGGIE: Nézeget.

FRANZL: Felfele néz. Sosem szokott. Mit lát? A csillagokon kívül. Azt érzi, hogy őt ott találták ki? A csillagokból jött? Most meg mért néz maga elé? Mit lát?
MAGGIE: Semmit. A nagy semmit. Őrajta semmi sem múlik. Ő a maga részéről, ha kell, a háta mögé utasítja a szelet. A versenytársak csak az ő patkóját láthatják. Hátulról.
FRANZL: Néz. Valamit csak lát. Vagy neki a semmi az ott van mindenben? Érti, amit mondunk? Hát, elég szép éjszaka van.
MAGGIE: Neki köszönd. Megállt.
FRANZL: Most megálltunk egy kicsit. Nem is rossz. Drága hölgyem! Maga mellé heveredhetek?

II/4. szín

Baden-Baden, Kincsem istállója

Éjjel, zuhog az eső. Kincsem a boxában, Hesp bejön esernyővel

FRANZL: Hallom, itt nyolcadik napja zuhog.
HESP: Tudom, amit tudok. Kivel beszéltél?
FRANZL: Akartam mondani, uram.
HESP: Kivel?
FRANZL: Itt, a pályánál. A kútnál. Amikor a vasútállomásról idejöttünk övele. Akkor megszólított.
HESP: Kicsoda?
FRANZL: Hát Madden. Elémbe állt. De Kincsemhez hozzá se mert érni. Nem engedtem volna.
HESP: Szóról szóra.
FRANZL: Mondtam: sietek, Mr. Madden. Megyünk a boxba, most jövünk az állomásról. Erre Madden: annyi időd csak van, hogy megnézd, kivel fogok találkozni a mázsáló mögött.
HESP: Megnézted?
FRANZL: Ha mondom, hogy nem, akkor ön leteremt, hogy hűtelen vagyok a Blaskovich színekhez.
HESP: Úgy van.
FRANZL: Ha mondom, igen, akkor leteremt, hogy arra az időre őrizetlen hagytam Kincsemet.
HESP: Úgy is van. Tehát? Kivel beszélt Madden a mázsaház mögött?
FRANZL: Kincsem új zsokéjával. Wainwrighttal.
HESP: Wainwrighttal?
FRANZL: Igen, azzal. Akit ön jelölt ki a mai futamra. A híres Wainwrighttal. Csak rájuk néztem, és máris jöttem.
HESP: Prince gazdája, az a grófnő nem volt ott?
FRANZL: Hármásban diskuráltak. Igen. Ott volt.
HESP: Van itt valaki? Van neked valami fegyvered?
FRANZL: Persze.

HESP: El nem mozdulsz Kincsem mellől! Van itt valaki?

BLASKOVICH: *(be)* Egy csoport angol van Baden-Badenben. Galamblövészetre jöttek egy hete, de azóta esik, így hát Kincsem újabb győzelmével akarnak vigasztalódni. Meg az itteni pálinkával. Velük a trónörökös. Azt tudta, hogy a hotelben személyesen felkeresett? Saját italából kínált. Ennyire közvetlen. Na, Franzl fiam.

HESP: Uram! Beleegyezésével Wainwrightot elcsapom. Maddennel tárgyalt.

BLASKOVICH: Aki nyilván Kincsem állapotáról érdeklődött nála. Helyette ki lesz?

HESP: Magammal hoztam Busbyt. Tartalékul, uram.

BLASKOVICH: Az ki? Mindegy. 51 győzelem, Robert. Vitathatatlan. Semmi megingás. Példátlan a történelemben. Talán Nagy Sándor. Mindegy. Kincsemben benne van még egyszer ennyi. Mi a véleménye, egyáltalán eláll ez a világvégi eső? Vagy ez már az özönvíz? *(nevet)* Mi van magával?

HESP: Franzl! Kimégy, senkivel sem állsz szóba.

FRANZL: Nálam nem talál megbízhatóbbat, uram, ha engem is le akar váltani. *(el)*

BLASKOVICH: Abba nekem is beleszólásom lesz.

HESP: Mr. Blaskovich!

BLASKOVICH: Hallgatom.

HESP: Javaslom, töröltessük Kincsemet.

BLASKOVICH: Mint az a 7 tulajdonos, akik Goodwoodban megijedtek tőle? Mondjuk, hogy lázas? Az egészség is versenyszám, Robert. Mit szólna a világ? Egy csodakanca sosem volt, sosem lesz beteg. Az felérne egy vereséggel.

HESP: Mély a talaj, sártenger a pálya.

BLASKOVICH: És Kincsem nem szereti a sarat – írják a lapok. Mi pedig tapasztaltuk, hogy igenis szereti.

HESP: Úgy nyilatkoztunk, hogy szereti. Méghozzá ön, Mr. Blaskovich.

BLASKOVICH: Könnyelmű kijelentésnek tartja?

HESP: Szenzációhajhásznak. Kiváltja a tömeges rosszindulatot.

BLASKOVICH: Halljam. Mint tréner, mondjon Kincsemről egyetlenegy hibát. 51 futam győzteséről. Halljam!

HESP: A versenybíróóság döntése, hogy a mai futamban hét kilóval kell többet cipelnie a nyergében, mint Prince-nek.

BLASKOVICH: Az én nyilatkozatom miatt.

HESP: Többek között.

BLASKOVICH: Goodwoodban, Berlinben, Frankfurtban ennél jóval nagyobb súlytöbbletet kapott. És hat hossz, gondolja meg... hat hosszal győztünk. Zsoké, pónalítás, mély talaj, más még mi van? Gondolja, hogy merénylet?

HESP: Ön.

BLASKOVICH: Hogy én?

HESP: Ön a figyelem középpontjában áll. És elragadtatásra hajlamos.

BLASKOVICH: Még mindig úgy véli, 51 diadal után, hogy nem vagyok méltó őhozzá?

HESP: Senki se. Én se. Akinek ekkora kincs van a birtokában... Mi még egymásban sem hihetünk.

BLASKOVICH: Csakis őbenne. Ezért kell ma is indulnia. És röpülni, szállni fog megint. Nem lépünk vissza. Végezze a dolgát. Rázza fel Wainwrightot, és közölje vele, hogy nem ő rajtol, hanem... hogy is hívják?

HESP: Busby.

BLASKOVICH: Az ki?

HESP: Én neveltem.

BLASKOVICH: Mindegy. Elállt az eső.

HESP: Soha nem fog felszáradni. *(elmenne, de visszaszól)*

FRANZL: Uram! A versenybírótság... *(maradni akar)*

BLASKOVICH: Megtiltom, hogy jelen legyen.

HESP: Szót sem fogok szólni.

BLASKOVICH: Némán sem kell nekem a véleménye. *(megállítja)* Robert. Attól még mi állunk a legközelebb egymáshoz. Nemde?

HESP: Mi őhöz állunk legközelebb, uram. Ezt el ne felejtse. *(el)*

Cavaliero, Festetics, Baltazzi bejönnek, hivatalos testület. Velük egy titkár

BLASKOVICH: Szervusz, urak.

CAVALIERO: Erneszt, kérlek, a szabályok szerint részletekbe menő jegyzőkönyvet kell diktálnom.

BLASKOVICH: Az más. Akkor... Uraim! *(Cavalieroval szorítanak)*

CAVALIERO: Mr. Blaskovich! Engedelmevel bemutatom a versenybírótság tagjait. Előnk jómagam: Fransis Cavaliero. Tagok: Mr. Baltazzi, Festetics herceg úr. Tamaszt kifogást bárkit illetőleg?

BLASKOVICH: Herr Baltazziról Prince javára elfogultságot feltételezek.

BALTAZZI: Hampton is indul, szintén az én tenyésztésem.

CAVALIERO: Ez nem kerül jegyzőkönyvbe, Neszti kérlek, Hamptont Baltazzi eladta, Prince-t pedig elajándékozta, az ő síneiben ma senki sem indul, ezért lehet tagja ő a bíróságnak.

FESTETICS: Baltazzi korrekt, Neszti.

BALTAZZI: Felesleges a gáncsoskodásod, kérlek, amikor Kincsemet toronymagasan biztosra veheted.

CAVALIERO: Vissza a jegyzőkönyvbe. A pálya talaja kifogásolható, de a verseny közkívánatra halaszthatatlan, mint az idej meeting záróeseménye. Jegyzőkönyvön kívül. És köszönjük, hogy Kincsem részvételével az Oos-völgye lett a világ közepe.

BLASKOVICH: Én pedig, szintén jegyzőkönyvbe, gratulálnék Tassilónak a hercegi rangra emeltetéséhez. És mint ifjú férjnek is.

FESTETICS: Jegyzőkönyvön kívül, mindez a te telivérednek köszönhető. Friedrich herceg Goodwoodban 1 millió 800 ezer fontot nyert általa.

BLASKOVICH: De miért jegyzőkönyvön kívül?

CAVALIERO: Nehogy Tassiló boldogsága fogadási manőver eredményének látszódjék. Elég, ha az csak a Turf belvilágában tudott. Jegyzőkönyvbe: Mr. Blaskovich! Felhívom becses figyelmét, a Jockey Club és Hohenlohe herceg úr nyomatékos óhajára, miszerint Kincsemet, legjobb lovát korunknak...

FESTETICS: És minden időznek...

CAVALIERO: Tehát a győztes Kincsemet majd ön, a tulajdonos vezesse el a tribünök előtt. Mellesleg, jegyzőkönyvön kívül Neszti, Chantilly-ben ezt te botránnyosan nem voltál hajlandó megtenni.

BLASKOVICH: Az részemről akkori féltékenység volt. Zavarodottság. Hol van az már? Az a régi érzékenységem. Megismétlődni nem fog. Mi van még?

CAVALIERO: Mr. Baltazzi! Jegyzőkönyvbe.

BALTAZZI: Apostoli őfelsége, a császár és király önt, Ernest von Blaskovich, a legkegyelmesebben jubileumi érdemrendjében részesíti, *(átadja)* s az ezzel járó juttatások átvételére jogosítja. Fogadja a versenybírótság jókívánságait. További jó sportmunkát, barátunk, Ernest von Blaskovich. Hálás lehetsz a lovadnak. Nagyon hálás. *(elmennek)*

BLASKOVICH: Alszol? Hogy kerültél te ide? Hozzám. Nekem? Nem, nem nekem kerültél te ide. Nekik. Szórakoztatjuk őket. Azt akarom mondani, a kincsem vagy. Szeretlek. És nem hálából. Rossebeket. Dehogyan vagyok én hálás neked. Ők legyenek hálásak, ők! De hát ezek...! Vigyázz, ezek változnak, mert emberek. Még az anyám is. Énbennem még a halála után is változik az emléke, mintha több emberé volna. Csak te nem változol. Milyen érzés mindig csak győzni? Neked semmilyen, mi? Te csak változtatsz. Engem te nagyon megváltoztattál, Kincsem. Tudod, milyen ez? Fáj. Én nem ilyen akartam lenni, akit te csináltál belőlem. Magamnak is utált valaki voltam, de az, aki lettem, ez nekem nem kell. Nem kell! Miattad nem kellek magamnak, mikor veled ünnepelnek, mert te tökéletes vagy. Rám nézel, én meg nem merek neked vissza. De senki se merhetne, ezek, vissza. Tudom már, hogy te minek vagy! Hogy megszegyeníts mindenkit. Főként engem! Tessék, gazdag lettem. Akartam? Nem akartam. Ünnepelnek. Vágytam rá? És akkor te jöttél, és nemhogy megváltoztattál, de el is keseredtem. Attól, hogy van egy ilyen, mint te? Egy tökéletes? Úgy kéne egy ilyen ember nekem, egy valaki. Minek vagy te? Csak úgy jöttél. Hogy megszegyeníts? Na, ez az én bajom teveled. Azért neked is van egy gyengéd. Ne tagadjuk. A cukor. Igen, az. Na, majd én csinállok belőled bukott angyalt. Cukor! Ettől majd elhiszed, mennyire szeretlek... Meglátod, hogy tudsz te minálunk, a földön is lenni. Istenem milyen kéjes.

MAGGIE: *(bejön)* Zavarom, Erneszt?

BLASKOVICH: Az urát keresi? Robertet? Ha őt keresi...

MAGGIE: Megvárnám itt.

BLASKOVICH: Ő nem jön ide a rajtig. A kifutónál lesz. Ott találja.

MAGGIE: Tulajdonképpen magához jöttem.

BLASKOVICH: És Franzl, a lovászfű? Kikötöttem, senkit se engedjen ide...

MAGGIE: Engem nem lehet megállítani, ha be akarok jutni valahova.

BLASKOVICH: És akkor most...

MAGGIE: Nem egyedül jöttem. Kint vár. Nem merészel bejönni.

BLASKOVICH: Csak nem? Megtiltottam neki.

MAGGIE: Én pedig megengedtem neki, hogy kívül maradjon, míg őrá beidomítom magát, Erneszt. Azt a forró fejét. Maga nem komoly ember.

BLASKOVICH: Lehet. De attól még lehetetlent akar. Tudja ezt?

MAGGIE: Igen, tudom. Nem komoly, de konok. Rossz párosítás. Abból csak silány születik.

BLASKOVICH: Na azért született belőlem valami, ami ámulat tárgya.

MAGGIE: Hát én nem ámulok. Még Kincsemen sem.

BLASKOVICH: Egy ekkora tenyésztő szakértő?
MAGGIE: Legyen elég, zabos Erneszt. Hagyja abba.
BLASKOVICH: Mit? Mit hagyjak abba, asszonyom? Ha kérdenem szabad.
MAGGIE: Legyen ez az utolsó szezon.
BLASKOVICH: Az utolsó verseny? A mostani?
MAGGIE: Nem. A múltkori. A múltkori, az ötvenegyedik. Az legyen az utolsó.
BLASKOVICH: Töröltessem? Most?
MAGGIE: Az ötvenegyedik legyen az utolsó. Nem lehetséges több győzelem. Láttam, utoljára hogyan győzött.
BLASKOVICH: Három hosszal.
MAGGIE: Mélyen értek a lovakhoz.
BLASKOVICH: Kincsem nem egy ló.
MAGGIE: Jó, telivér. De kanca. És a nőkről maguk azt hiszik, mindhalálig hajszolhatók, hiszen úgy vannak idomítva, hogy elvégezzék a feladatot, és vagy belegebbednek, vagy... fellázadnak, Erneszt. Váratlanul. Nem is akarják, de valami fellázad bennük. Emlékszik, Boulogne-ban? A kikötőben? Akkor nem merült fel magában, hogy egyszer abba kéne hagyni? Bármilyen remek a forma?
BLASKOVICH: Ugyan, kérem. A macskája. Aztán egyszer csak mentünk tovább, és másnap hatalmas versenyt nyert meg.
MAGGIE: Lélektelen futva a kanyarokat. Az ordítózást meg sem hallva.
BLASKOVICH: Mindig is ilyen volt. És mindig győzött. Nem?
MAGGIE: Ha ma indul, nem fog győzni!
BLASKOVICH: Huhú! Ez Robert szava! Ez Robert. Ma mondta nekem ugyanezt.
MAGGIE: Én diktáltam neki. És azt is, hogy Kincsemet ménesbe kell küldje fedeztetni. Legyen nemes.
BLASKOVICH: Nő nem való a turfba – ez is Robert szava volt. Nekem célozta egyenesen. Nő nem való miközénk.
MAGGIE: Igen, Erneszt. A maga női. De Kincsem, az igen. Meg én. Mi addig bírjuk, míg a lélek rávisz. És az nem forma kérdése. A megbízható, halálbiztos forma kérdése sem. Még az isteni forma kérdése sem. Ráadásul, Blaskovich Erneszt...
BLASKOVICH: Na jó. Karolina be se jöjjön ide. Vigye vissza. Üzenem neki. Van palotája Pesten, lesz háza, kicsi ménese – ezt is üzenem. Jó?
MAGGIE: Jó. Gyere, na, gyere. Na, mondd neki is.
KAROLINA: Mit?
MAGGIE: Amit idefele nekem, hogy mit akarsz.
KAROLINA: Ernőt.
MAGGIE: Magát.
KAROLINA: Téged!
BLASKOVICH: Értem én, értem. Nőket küld rám. Futni fog! Míg csak bírja. Nem kell gyerek. Van nekem egy leányom, nem is akármilyen. Futni fog! Még csak bírja!

II/ 5. szín

Istálló előtt, esik

MARGIT: Milyen érzés mindig csak győzni? Nem vagyok meggyőződve róla, hogy győzi-e, ha megint győzni fog.

BLASKOVICH: Térjen ki Margit, még van ideje. Töröltesse a lovát az indulók közül.

MARGIT: Azért töröltessem Prince-t, mert veszített a pályafutása alatt? Olykor?

BLASKOVICH: Kincsem soha nem is fog.

MARGIT: Mert nem sportszerű a sport. Magának egyszerűen szerencséje van. Nekem nincs, mert én az enyémet viszonzás nélkül magának adtam, és ennek szégyen Prince az áldozata, pedig maga, Erneszt, valamikor azt képzelte magáról, hogy az én áldozatom. Mit szól? Áttekintek én bármilyen állást. Billiárdoznom kellene lósport helyett. Ezt gondolja, ugye?

MADDEN: Hölgyem, Zuchero visszalépett, nem megy tisztán, biceg, Lord Clive-ot is törlik, az ok ismeretlen, 8 induló maradt a programon. Kincsemet Busby fogja lovagolni Wainwright helyett, lényegesen gyöngébb zsoké. Velem Prince a mély talaj uralkodója lesz, jelenleg járatták, nagy összeggel fogadták, fitt. Utasítás?

MARGIT: Ne kunsztozzon, Madden. Menjen haza a célba Prince-szel. De most lehet, hogy sarkantyúra is szüksége lesz.

MADDEN: Ó fogja tudni, hogy ki ül rajta. *(el)*

BLASKOVICH: Térjen ki, Margit. Jelentsen Prince beteget most is.

MARGIT: Adjam fel, Erneszt! Vissza tud még emlékezni a vereség ízére? Volt idő, mikor csak az jutott ki magának, és akkor én sose nevettem magán. Nem voltam soha az ellenfele. Vagy azt hiszi?

BLASKOVICH: Ne haragudjon, de a vesztes időből már semmire sem emlékszem. Saldiert.

MARGIT: Kincsem jóvoltából. Hozzászokott a győzelemhez. Akkor hadd mondja meg magának valaki, aki praxisában van az igazságtalan kudarcnak, hogy ahhoz is hozzája lehet szokni. És akkor... annak az íze lehet édes. A bukás éppúgy esély, mint a siker. A sikertelen élesebben lát. A győztes, az káprázatban él. Elfelejtette, mi az élet igazából, hogy csapkodó hiábavalóság.

BLASKOVICH: Margit... Az isten szerelmére... ne mondjon... ilyeneket.

MARGIT: Azt hiszi, panaszkodom. Van egy fekete ménem, és azzal győzni fogok.

Blaskovich hallgat

MARGIT: Akarja tudni, mit szeretek magában? Hallgat?

Blaskovich hallgat

MARGIT: Ezt! Ezt! Ezt! Hát ezt szeretem magában, nagyon is. A makacsságot, én is ilyen vagyok. Apám ültetett először a lóra, egy fekete ménre, aki vad volt. Tüzesen önmagáról ledobott. Aztán a patkójával a hasamba is beletaposott, életre szólóan, de én nem szüntem meg szeretni a lovat és magát sem.

BLASKOVICH: Ha úgy akarja.

MARGIT: Igen úgy. *(csók)* Prince-től és Kincsemtől szülessen csikó, és akkor tudom, hogy én már magával fogok élni. És ezt fenntartom akkor is, ha a maga lova győzne.

II/ 6. szín

Torony, a versenybíróóság figyelőállása

TITKÁR: Go!

HANG, TÖMEGLÁRMA: Kincsem! Kincsem! Kincsem! Giles the First! Giles the First! Giles the First! Giles the First! Purple! Purple! Purple! Altona! Altona!

CAVALIERO: *(diktál)* A rajttól Metternich herceg Purple nevű négyévese vezet. Valamivel hátrább, belül Prince Giles the First.

FESTETICS: *(csalódottan)* Belül?

CAVALIERO: A tribünökkel szemközt a mezőny gyorsul. Prince, Madden lova nyomja a vezető iramát, Busby is odaver Kincsemre, ők hárman az élboly. A kápolna irányában tovább gyorsul az iram.

BALTAZZI: Prince nyomja Purple-t.

CAVALIERO: Kincsem is zárkózni kezd. Írja? Az istenért, írja?

TITKÁR: Igen, uram.

CAVALIERO: Kincsemet Purple viszi be az egyenesbe, a hátsó két ló 20 hossal esik vissza, ellenben Prince, elvéve Purple-től a belső oldalt, az élre szökik. Micsoda erő! Ezt ne!

TITKÁR: Nem, uram.

FESTETICS: Kincsem jobb oldalt felmegy Prince-hez. Kemény párharc...

CAVALIERO: Prince háromnegyed hossal ismét elől jár...

FESTETICS: Fél hossal.

CAVALIERO: Most már csak. Kincsem erősen pálca alatt és sarkantyúzva egyre közelebb Prince-hez a barriernél. Közel a végső eredmény... Prince és Kincsem egyelőre... Kincsem vezet, Kincsem vezet! A cél előtt Kincsem beéri Prince-t, és innen tisztán láthatólag... Eldöntetlen. Sajnálatomra eldöntetlen. Együtt értek célba.

FESTETICS: Legalább egy egész fejhossz előny Kincsemnél.

BALTAZZI: Egy fejhossz. Ha itt, a cél vonalában nézzük.

CAVALIERO: Láttam, majdnem fél fejhossz Prince-nél...

FESTETICS: Innen Prince Kincsem által takarva ért célba, vagyis...

BALTAZZI: Nem eldöntetlen, Kincsem tisztán nyerő.

FESTETICS: A tribünök skurcban vannak tőlünk, innen lehetett legjobban látni, és innen kétségkívül...

CAVALIERO: Kétségkívüli, hogy mivel a tömegvélemény odalent szintén megoszlik, a haragot csakis az eldöntetlen oszthatja el. Bármelyik vesztők bármelyik nyertesek pénzét fogják követelni maguknak.

BALTAZZI: Tribünökről is tisztán látszott Kincsemnél a fejhossz előny. És Kincsem fogadói elsőprő többségben vannak. Ezt el ne feledje, Cavaliero. Kincsem győzelme a leghihetőbb.

CAVALIERO: De az is, hogy Kincsem szezonok múltán végre nem egymaga érte el a célt. Kincsem győzelmeihez szokott szemük csapta be önöket, uraim, nézésük ismételni akarta az eddigi pályasikereket.

FESTETICS: A tömeg szenzációt akar, s hogy Kincsem nem egymagában ért célba, nagyobb szenzáció, mint a megrögzött csodakanca ünneplése? S ha Kincsemet hozná a bíróság győztesnek...

CAVALIERO: Az kiváltaná ugyanazon dühöt, mint az az állítás, hogy Prince a nyerő. Én melleleg az utóbbit láttam, most visszaidézve.

TITKÁR: Uraim! Sürgősen eredményt kell hirdetnem. A fogadók követelik, és kezdődik a negyedik futam. Indulói már a barriernél.

CAVALIERO: Tehát holtverseny?

BALTAZZI: Tiltakozom.

FESTETICS: Úgyszintén.

CAVALIERO: Holtverseny. Elnöki jog.

TITKÁR: A versenybíróóság döntése: HOLTVERSENY!

Hangzavar

BLASKOVICH: (*beront*) Nem igaz! Csalók! Nem igaz!

MARGIT: (*bejön*) Javaslom, osszuk meg a díjat.

CAVALIERO: Kincsem elfáradt, Erneszt. Nincs vita, uraim, a bíróság így látta, a versenybíróóság így döntött. Vonják fel a piros gömböt.

HESP: Nem! Addig nem vonják fel. Előbb azonnali újrafutást követelünk. Mr. Blaskovich-nak jogában áll.

MARGIT: Osszuk meg a díjat. Nekem, Prince tulajdonosának ez áll jogomban. És ha magában van tisztesség, akkor engedi, legalább hálából.

BLASKOVICH: Margit, adja fel. Hisz egész világ látta, Kincsem fejhosszal győzött. Ezt kiáltozza az összes tribün. Csalásban ne vegyen részt. Legalább maga, a lósport tisztasága érdeke...

MARGIT: Prince győzött. Fogadja már el, hogy egyszer életében Kincsem is vesztett, és végre győztem, győztem, győztem!

BLASKOVICH: Megvetem magát!

MARGIT: Kibújt a paraszt!

BLASKOVICH: Bárhogyan nézett rám, mögötte mindig is láttam ezt az arcot! Ezt! Ezt!

MARGIT: Hát nézze, nézze csak jól meg!

BLASKOVICH: Nem akarom látni! Soha! Soha!

MARGIT: Engem mindig is látni fog. Még a beretválkozó tükrében is.

CAVALIERO: Rendet! Rendet! A bíróság szavazni fog!

BALTAZZI: Margit, most már ne adja fel. Bármit szavazok, a maga pártján vagyok. Én Kincsem győzelmét láttam, mint a bíróság tagja.

FESTETICS: Én úgyszintén.

MARGIT: Mivel Blaskovich-nek lekötelezettje!

CAVALIERO: Még három futam van a mai napon.

BLASKOVICH: Azonnali újrafutást akarunk. Kincsem legalább egy fejhosszal győzött. Induljon a két ló máris.

MARGIT: Így?! Nekünk még ez se számít!
BALTAZZI: Jó, beleegyezem. Legyen az újrafutás az utolsó futam után
HESP: Mi ragaszkodunk az azonnalhoz.
FESTETICS: Támogatom.
CAVALIERO: (*int a titkárnak*) Azonnali újrafutás!
TITKÁR: (*tölcserbe*) A versenybírótság úgy döntött, a futamot holtverseny miatt azonnali újrafutás követi. Indulók: Kincsem és Prince Giles the First.

Blaskovich félrevonja Festeticset

BLASKOVICH: Ne engedd, hogy ők levetessék a patkókat.
FESTETICS: Mit?
BLASKOVICH: Most az következik. Így vagy úgy, Margit el akarja érní, hogy változtassuk meg a kondíciókat. Szavazd le!
FESTETICS: Ha győzködsz, diszkvalifikálnak engem a bíróságból. (*otthagya*) Mi az álláspont, urak?
BALTAZZI: Az ön szavazatától függünk.
CAVALIERO: A grófnő le akarja vetetni az ő Prince-éről a patkókat.
MARGIT: Az korrektebb eredményt hoz ebben a sárban.
CAVALIERO: Szabály nem tiltja. Kincsemnek is joga van hozzá.
BALTAZZI: Nos! Le azokkal a patkókkal, Blaskovich!
HESP: Mr. Blaskovich! Úgy kétes lesz az újabb eredmény is.
BLASKOVICH: Márpedig mi ragaszkodunk ahhoz, hogy az újrafutás változatlan számszámokkal történjék.
CAVALIERO: Ellenzem! Bíróság? (*szavaznak*) Ön is könnyíthet a lován, Blaskovich. Kincsemről is levehetik a patkót.
BLASKOVICH: Le is vesszük!
HESP: Nem! Mindkét indulón maradjanak.
CAVALIERO: Az esetben marad a holtverseny, Mr. Hesp, nem lesz újrafutás.
HESP: Erneszt? Egy Kincsemnek nem szükséges. Ugye?
BLASKOVICH: Hallották. Egy Kincsemnek nem szükséges.
CAVALIERO: Titkár úr!
TITKÁR: (*a hangtölcserrel*) Zichy Margit grófnő leveteti az ő Prince-éről a patkókat.
BLASKOVICH: (*magához ragadja a tölcser*) Blaskovich Ernő patkóval indítja lovát. Egy Kincsemnek nem szükséges a könnyítés.
CAVALIERO: Titkár úr! Két induló rajthoz!
TITKÁR: Két induló a rajthoz! Rajthoz! Zsokék, nyeregbe!
BLASKOVICH: Ez az utolsó versenyünk. Győzünk, hazamegyünk. Csak az enyém lesz végre.
TITKÁR: Figyelem! Figyelem!
CAVALIERO: Go!
TITKÁR: Go!
HANG: Kincsem hat hosszal győz úgy, hogy nem csak a sárral és Prince-szel, de egy befutó kóbor kutyával is meg kellett küzdenie az újrafutás alatt.

II/ 7. szín

Sok évvel később, pesti lóversenypálya tribünje

Blaskovich bent

MAGGIE: Itt van. Igaz a hír, ott ül. Látja?

MARGIT: (*bejön*) És az is igaz, hogy nem hord szemüveget.

MAGGIE: Ó, hát örülünk, legalább a hiúsága megmaradt neki. Az is tartani tudja a lelket. Maga nem volt ott drága Robertem temetésén...

MARGIT: Beszélték, hogy kegyed férjével egyetemben a lovát is siratta. Nyilvánosan.

MAGGIE: Margit, ezt most mért mondja így? Láttam két szememmel, az nem lehetett majomkodás.

MARGIT: Akkor minek adta el Kincsem csontvázát a múzeumnak?

MAGGIE: Tanulmányozásra.

MARGIT: Pénzért. Igen.

MAGGIE: Szobrot állítani a lovának.

MARGIT: Lett volna arra neki pénze.

MAGGIE: Szóbeszéd, nem kért pénzt a múzeumtól. Tudja mit? Ne is menjünk oda hozzá. Hagyjuk csak békén. Nem véletlen, hogy mindig csak bujkál.

MARGIT: Akkor most mért jött elő?

MAGGIE: Azt akarja hinni, hogy maga miatt, mi?

MARGIT: Mi másért?

MAGGIE: Hát nem emlékezni, az biztos.

MARGIT: Akkor bosszankodni. Hogy ezek a versenyek már nem a régiiek. Lenézni a mostani időket gőgből. Hogy nem terem már Kincsemhez fogható.

MAGGIE: Kincsemhez fogható sosem teremt, és nem is lesz.

MARGIT: Akkor ő, Kincsem minek volt itt egyáltalán? És én? Én odamegyek ehhez az emberhez.

MAGGIE: És akkor? Mi lesz? Na, jöjjön. Nézzen előre. Be akarom mutatni néhány úriembernek. Akik kíváncsiak magára.

MARGIT: Azoknak a bizonyos hadiszállítóknak?

MAGGIE: Bizony. Most azok vannak divatban, háború lesz mostanában. Alig várják magát. Az egyikük, majd mikor közelítünk feljük, rámutatok, azt mondta nekem, szívemnek minden vágya megismerkedni Zichy Margittal. Továbbá kijelentette...

VÉGE